

Čís. 9258.

Právo k žalobě o rozvod manželství od stolu a lože z důvodu hlubokého rozvratu manželství přísluší manželé, jenž buď není na rozvratu vůbec vinen, anebo jest sice také vinen, ale méně než druhý manžel nebo stejně s ním.

(Rozh. ze dne 10. října 1929, Rv II 44/29.)

Žalobě manželky proti manželé o rozvod manželství od stolu a lože z viny žalovaného, procesní soud první stolice vyhověl, avšak z viny obou stran. O dvolačí soud nevyhověl odvolání ani té ani oné strany.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalovaného mimo jiné z těchto

Důvodů:

Mylný jest názor dovolatelův, že manželský rozvrat jako důvod rozvodu může s úspěchem uplatňovati jen strana, která má na něm menší vinu, nikoliv strana, která má stejnou vinu s druhým manželem. V § 13 h) rozl. zákona se praví, že rozluku nelze vysloviti k žalobě manžela, který jest rozvratem převážně vinen, a totéž platí i pro rozvod, uplatňuje-li se rozvrat manželství jen jako důvod rozvodový. Podle jasného doslovu zákona jest ze žalobního práva vyloučen jen ten manžel, na jehož straně jest převážná vina na rozvratu. Vina jest převážnou, je-li větší než vina druhého manžela, kdežto, je-li na obou stranách vina stejná, nelze mluviti o vině převážné u žádného z manželů. Právo k žalobě nelze tudíž odpírati manželé, který buď není na rozvratu vůbec vinen anebo jest sice také vinen, ale méně než druhý manžel nebo stejně s ním. Tomu nijak neodporuje rozhodnutí čís. 800 sb. n. s., na něž poukazuje dovolání a v němž se praví, že není třeba zkoumati, kdo z obou manželů jest převážně vinen rozvratem, domáhají-li se oba rozluky pro rozvod, a dovolatel zejména přehlédl, že se uvádí v důvodech onoho rozhodnutí dále, že rozluku nelze odpírati, byli-li oba manželé stejně vinni, protože nárok nemá právě jen převážně vinný.

Čís. 9259.

Žaloba podle § 36 čís. 1 ex. ř. pro nedospělost nebo nevykonatelnost nároku má místo jen tehdy, jde-li o skutečnosti, které jako rozhodné pro dospělost nebo vykonatelnost nároku a jako překážející povolení exekuce jsou uvedeny ve druhém odstavci § 7 ex. ř. Takovou skutečností není, že platební výměr o pojistných příspěvcích nebyl prý povinnému doručen a že proto jest prý doložka vykonatelnosti nesprávná. Skutečností ty nelze uplatňovati ani žalobou podle § 39 čís. 5 ex. ř.

(Rozh. ze dne 10. října 1929, Rv II 153/29.)